

A dollármédia igazán aljas húzása

2023 január 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Akármibe is csomagolják a balosok, a hazaárulás hazaárulás marad.

Most, amikor a konzervatív sajtó igyekszik számos tényfeltáró cikkben bemutatni, hogy a nemzetközi balliberális elit miként fizette le a magyarországi baloldalt, s vele együtt annak (valóban) lakájmédiáját, sokan csak legyintenek: hetek óta a csapból is ez folyik, foglalkozunk inkább az inflációval és a megélhetési gondokkal!

Persze kötelességünk szembenézni az egyre feszítőbb problémákkal, de a guruló dollárok botrányát nagyon is a helyén kell kezelni! A közéletileg vájt fültek pontosan tudják: egy három évtizedes vitát sikerült végre lezárni, mégpedig a patrióta-konzervatív oldal kiütéses győzelmével.

Lehet sunnyogni és vergődni, mint a Telex?! az ELTE teljes média tanszékéig teszi most mindegyikük, de valójában elfogytak az érvek, nincs mit csúni-csavarni tovább.

Ez bizony végtelenül kínos. Ez a leleplezés nem csupán mérföldkő, hanem maga a pharoszi világítótorony, az örökös bűnjel, mely újra és újra figyelmeztet bennünket, hogy kikkel állunk szemben. Hogy a másik oldal ma nem politikai alternatívát kínál ellenzékiek és kormánykritikus újságírók társasága, hanem fizetett ügynökök és válogatott hazaárulók bűnszövetsége.

A Magyar Nemzet, a Hír TV, a néhai Heti Válasz és a PestiSrácok.hu már egy évtizede felhívta a figyelmet rá: a baloldalon a régi posztkommunista elitet felváltja egy ágens, azaz külföldről felbérelt vagy ide ejtő ernyőztetett hálózat.

Ezek a részben a kimúlt SZDSZ-ben szocializálódó, másrészt különféle nemzetközi janicsárképzőkből frissen küldött figurák épp az első békemenet környékén, azaz 2011–12 fordulóján kezdtek újra mozgolódni, nyilván nem függetlenül attól, hogy a Soros György nevével fémjelezett körökben, az akkori (Gyurcsányéktól örökölt) gazdasági nehézségeken felbuzdulva elérkezettnek látták az időt egy kormánybuktatásra.

A dollárbaloldal-botrány számos, véglegesen most leleplezett szereplője akkoriban mutatta meg először magát, például a még a Humán Platform nevében bohócforradalmárgató Gulyás Márton fűpartizán, vagy a helyét Soros ölébe kucorodva meglelő Bodoky Tamás és az Átlászó stábjá.

Az úgynevezett Norvég Alap-botrány 2014-ben azért szólt olyan nagyot, mert a sebtében összetákolatott kifizetési konstrukció (hogy a mindig más pénzéből bűkez? Soros György politikailag célzott adományait a Norvég Alapba elhelyezett Soros-ügynökök segítségével skandináv közpénzből egészítették ki) lelepleződött, és a támogatottak listájából gyönyörűen feltérképezhetővé vált az új ügynökhálózat, melynek már akkor is egyszerre voltak részesei politikai aktivisták és „független-objektív” újságírók, továbbá a jöemberkedést fémjelezni hivatott LMBTQ-aktivisták és egyéb jogvédők.

Az ágensbaloldal ekkoriban véglegesen kiszorította a népi, patrióta baloldali kezdeményezéseket, Szili Katalin vagy Szörös Mátyás mellett a határon túli magyaroktól bocsánatot kérő Mesterházy Attila is indexre került, s csak az olyan figurák találták meg a számításukat, mint az Apró–Dobrev–Gyurcsány-család, avagy a KISZ-vagyon másik részét a sajtó nevére vevő Varga Zoltán „nagyvállalkozó”, a 24.hu tulajdonosa.

Az új stratégiájuk a formálódó dollárbaloldallal való szövetségkötés, a hazaárulásban rejülő kölcsönös gazdasági előnyök kiaknázása lett. (A sok példa közt elég itt arra utalni, hogy Dobrev Klára azonnal megtalálta a hangot az új csodafegyver kirakatbábuival, azaz a Momentum arcaival, Cseh Katalinnal és Donáth Annával, hogy együtt paktálhassanak le a korrupt brüsszeli szocikkal, de ez történetünk egy másik, messzire vezető szála.) Ahogyan a Rákosi-féle Magyar Kommunista Párt módszeresen kiirtotta és leszalámizta a valódi népképviselőket, úgy a városházi ingatlankufár, azaz a Bajnai Gordon helytartói felügyeletével működő új baloldal is kinyírta a Schiffer András-féle, morális alapokon politizáló ellenzékieket.

Ugyanez a folyamat ment végbe a baloldali médiában is: egy kisebb rész ugyan középre húzott és opportunistá felfogást követve elfoglalta a felső ellenzéki kényelmes páholyait, a meghatározó mégis a dollármédia totális

kiépülése lett. Egy olyan hálózat létrejött, amiben nincs kibeszélés, amit áthatnak a kötelezően ajánlott, nem csupán kormány-, hanem velejéig nemzetellenes témák és narratívák.

Ezt az új dollármédiát egyetlen mágnes tartja össze: a júdáspénz, amely az egyértelmű bizonyítékok, a parlamenti vizsgálat és a magyarázkodással fűszerezett beismerések tanúsága szerint évről évre megbízhatóan érkezik az azt kiérdemlőknek.

Igen szerencsés módon ez a bünszövetség itthon meglehetősen sikertelen, 2014 óta, a legutóbbi önkormányzati választáson aratott részleges győzelmet leszámítva minden megméretést elbuktak. Sem a beléjük pumpált dollármilliók, sem az újabb és újabb messiásaik nem fordították meg balszerencséjüket. Azonban ez senkit ne tévesszen meg! Azon túl, hogy büszkéek lehetünk sokat próbált nemzetünk éleslátására, hogy az ilyen bazári mutatókat sok éve már inkább kineveti, mint hatalomba emeli a kétharmados többség, a veszély valójában óriási.

Ne feledjük el, hogy bár a magyarokon egyelőre nem fogott a métely, de ugyanez a recept Kijevtől Brüsszelig, Berlintől Washingtonig már nagyon sok helyen a szuverenitás elvesztését, a patrióta-konzervatív oldal bukását eredményezte.

A nagy világprojekt – gazdasági krachot, kultúrák felbomlását, kilátástalan háborúskodást és felesleges vérontást hagyva maga mögött – szenvtelenül halad előre. A háttérhatalom hálózatai Európában és Amerikában már formálisan is elfoglalták a közhivatalokat és a fontos nemzetközi szervezeteket, és bár természetesen tele vagyunk reménnyel, de nagyon fel kell kötni a nadrágot, ha ezt a folyamatot vissza szeretnénk fordítani.

Ezért is nagyon fontos, hogy a gáztettét a nevére nevezzük, hogy felismerjük az ellenségeinket és ne féljünk elítélni azokat, akik politikai vitákat és kritikust, ellenzéki újságírást színlelve valójában a világot felforgató erők szabad prédájává tennék a magyar társadalmat. Természetesen még csak nem is meggyőződésből, hanem, mint annyit taglaltuk, szimpla prostituáltként, ki több, ki kevesebb dollárért.

Írásom zárásaként ezért is fogom itt felidézni e prostitúció egyik legundorítóbb megnyilvánulását, azaz a dollármédia legaljasabb húzását: néhány évvel ezelőtt tette fel az Európai Bizottság és a Soros-féle Open Society Foundations közös vállalkozása, az IJ4EU-projekt, mely a fennkölt „Oknyomozó Újságírási Európaért” elnevezés angol rövidítése. A szervezet nevére rákeresve azonban sokféle gyalázatos törekvést lelhetünk fel, de egyet sem, amelyik bármennyire is Európa érdekét szolgálná. Az egyesület egyik legfontosabb munkája a határon túli magyar szervezetek pénzügyeinek leleplezése. Ez annyira fontos, hogy külön portált is létrehoztak, „hungarianmoney.eu” néven, ahol két éve nyomozgatnak kárlehetetlenül.

Ezen a ponton válik igazán hányingerkeltővé a dolog: a Soros- és EU-pénzből kutakodó újságírók újraelakították az egykori kisantantot, csak hazai szövetségeseik ezúttal nem Károlyi Mihály, hanem a Telex, az Átlátszó és a 444.hu. Főleg az első két orgánus jeleskedik a közös támadássorozattal, melyet román, szlovák, szerb, horvát, szlovén, osztrák és ukrán szerkesztőségekkel közösen (!) hajtanak végre a határon túli magyar közösségek ellen.

A Bethlen Gábor Alap támogatásainak firtatásáról van szó, amelyet éppen azért folyósít diszkréten a magyar kormány, hogy az azt megkapó közösségek ne váljanak céltáblává az utódállamokban.

Pontosan tudjuk, hogy ezek a hecckampányok hova vezetnek. Ukrajnában már a háború előtt neonáci és sovinizta szélsőségesek áldozataivá váltak az érintett magyarok, azóta félhivatalos halállisták készülnek a magyar kormánnyal együttműködő civilekről, többségük a háború kitörése óta kénytelen volt elmenekülni Kárpátaljáról. Természetesen a többi utódállamban is hatósági és közéleti végzések éri a pellengérré állított magyarokat. E publicisztika keretei nem teszik lehetővé az alávaló, lefizetett hazaárulók teljes munkásságának ismertetését, de elég csak rákeresni a IJ4EU és a Telex, Átlátszó stb. kifejezésekre, és máris dől a sok gusztustalanság. (Érdekesség, hogy tavaly készítettem néhány képernyőfotót a témák egyes kidolgozóiról és most újra rákeresve nem leltem fel a Telex és az Átlátszó ukrainai partnereinek nevét – valahogy kínossá válhatott a kapcsolat?)

Isten lássa lelkem, sosem óhajtanám a másként gondolkodók végzálását vagy megbélyegzését, sok kollégámmal egyetemben mindig szívesen vitáztunk a másik oldallal és kifejezetten örülünk annak, hogy Magyarországon a szólás- és sajtószabadság teljes körű. Ugyanakkor egyre kínzóbb a kérdés: miért és meddig kell eltérni ezt a minden vitán felül nemzetellenes és hazaáruló ténykedést? Magyarország erre hivatott szervei mikor merik nyíltan kimondani: honnantól törvénysértés ez a viselkedés?

Huth Gergely - www.magyar nemzet.hu

Ajánló